

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
“Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського”**

кафедра філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності

МАТЕРІАЛИ

ІХ Інтернет-конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених

“ОСВІТА ТА СОЦІАЛІЗАЦІЯ ОСОБИСТОСТІ”

(Одеса, 23-24 квітня 2021 року)

Одеса -2021

Луцька Дарія Геннадіївна – магістрант I курсу соціально-гуманітарного факультету Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

Цибра Микола Федорович – доктор філософських наук, професор кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

ЗАЛЕЖНІСТЬ ПСИХІЧНОГО СТАНУ СУЧАСНИХ БАТЬКІВ ВІД ВИКОРИСТАННЯ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ ТА ІНФОРМАЦІЙНОГО ПОЛЯ

У формуванні сучасного ставлення до батьківства велике значення займає інтернет та соціальні мережі. Історично складалось так, що вихованню дітей молоді батьки вчилися у своїх батьків. Традиції передавались з покоління в покоління, але з появою інтернету такий розклад змінився.

Сьогодні Інтернет став невід’ємною частиною нашого життя. Він дає можливість для розвитку здібностей, покращення знань та розширення кола інтересів. Але проблема полягає в тому, що велика кількість інформації дуже суперечлива між собою.

Молоді люди сьогодні все біль довіряють соціальним мережам, аніж досвіду своїх батьків. Проте слід зазначити, що завдяки інтернету молодь почала цікавитись психологією, що однозначно позитивно впливає на освіту та виховання наступного покоління.

Сучасні батьки читають багато статей, спілкуються у чатах, та поглинають велику кількість інформації. На сьогоднішній день майже хто завгодно може зробити свій сайт, створити чат тощо. Нажаль перевірити достовірність інформації, яка потрапляє в інтернет – майже неможливо. Навіть наукові статті, та думки вчених часто суперечать один одному. Отже така неоднозначна інформація може дезорієнтувати.

У період становлення батьківства, людина більш схильна до психічного впливу та емоційної нестабільності. От же кожна інформація, яка поглинається батьками повинна буди дуже щільно відібраною. Нажаль рівень тривоги зростає із кількістю засвоєної інформації.

Багато джерел пишуть про те якими батьками бути правильно, а якими ні. Майже усі ці джерела описують «ідеальне батьківство» - як норму життя, а якщо людина не відповідає цим нормам – описуються незворотні наслідки на психіку дитини. Травми, у сучасному розумінні – це щось дуже негативне, що ні в якому разі неможливо допустити у вихованні. Але травмуючий досвід так само важливий у становленні особистості.

Батькам вселяють ідею що вони завжди повинні бути добрими, активними, веселими. Вони повинні розважати дітей, приділяти їм увесь свій час, при цьому не відчувати негативних емоцій, таких як злість, роздратування, смуток, тугу тощо. Таке нескінченне утримання себе у рамках «ідеальності» найчастіше приводить до важкого психічного стану. А якщо враховувати те, що майже всі джерела говорять про те, що дитина відчуває настрій та психічний стан батьків – можна зрозуміти що ці емоції переміщуються із почуттям провини і утворює так званий ефект «сніжного кома»

Тому важливо завжди перевіряти інформацію яка потрапляє у наше інформаційне поле і накладати її на реалії нашого життя.

Список використаної літератури

1. Суська, О.О. Психологія інформаційної діяльності в сфері масової комунікації: Основи формування критеріїв інформаційного обміну: Монографія. / О.О.Суська. – К., 2007.- 94с.
2. Назар М.М. Психологічний вплив спілкування у мережі Інтернет на формування певних особистісних особливостей її користувачів / М.М. Назар // Проблеми сучасної психології. – Кам’янець-Подільський : Аксіома, 2009. – Вип. 4. – С. 239-248.
3. Посохова В. Особливості життєвого планування Інтернет-залежної молоді. Психологічні перспективи. 2004. Вип. 6. С. 150-157.

Пазюк Руслана Юрївна – студентка 4 курсу соціально-гуманітарного факультету історико-філософського відділення Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

СОЦІОКУЛЬТУРНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ІНСТРУМЕНТ СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ

У сучасній українській соціальній політиці існує тенденція розглядати різні види дозвілля як головний ресурс вирішення соціальних проблем. Відповідно до цієї тенденції, стає все більш важливим підвищення ефективності роботи соціокультурної діяльності, оскільки вона має широкий спектр методів та прийомів залучення населення до соціокультурної діяльності, самовираження та саморозвитку, і це є соціально значущим.

Однак соціальна спрямованість соціокультурної діяльності недостатньо проаналізована в дослідженнях та методичних рекомендаціях, що відображають проблему цієї діяльності. Найгостріші соціальні проблеми української мови суспільство включає проблеми, які безпосередньо пов'язані із соціальним добробутом та фізичним здоров'ям більшості населення.

Українське населення включає безробіття, низький рівень життя, соціальне становище, соціальні відхилення та звички, які стосуються значною мірою результату перших двох проблем, наркоманії, алкоголізму, злочинності, аморалізму тощо. Зрештою, соціальна дисгармонія є результатом духовних проблем суспільства, які включають втрату сенсу життя, втрата ідеалів і цінностей, що сприяють саморозвитку, а також розвитку їх творчості та громадської свідомості. Таким чином, існує певний ланцюжок: ціннісна криза і втрата ідеалів – духовні проблеми, соціальні проблеми, фінансові проблеми, соціальні відхилення та залежність деяких членів груп суспільства. У цьому відношенні необхідно сформулювати аксіологічну основу для повсякденного життя та діяльності людини, де соціокультурна діяльність відіграє одну з найважливіших ролей.

Проблема полягає в тому, що в сучасному українському суспільстві сформувалися аксіологічні аспекти соціокультурної діяльності, а також їх основні технології в той період, коли комуністичні ідеї були домінуючими.

За сучасних умов існують інші світоглядні позиції та цінності. Вони повинні інтегрувати найкращі досягнення духовного життя людей та нові гуманістичні цінності цивілізованого суспільства.

Знання про духовне життя українських людей повинні переважно набувати в історії, літературі та працях українських філософів та фахівців в галузі культури, які вивчають цю проблем. Однак, важко скласти огляд духовного життя людей, як у творах відомих філософів і художників, адже вони трактуються і оцінюються по-різному. Очевидно, що трактування цієї думки буде завершено в майбутньому. Сьогодні вже існують передумови для виявлення найбільш значущих ознак українського менталітету, які формують національно-культурну самобутність українського народу.

У цьому відношенні стає особливо актуальним вивчення бажаного змісту соціокультурної діяльності, який повинен бути спрямований на зменшення соціокультурного напруження та дисгармонії в умовах соціальної нерівності та розташування українського суспільства. Можливості соціокультурної діяльності в першу чергу пов'язані з формуванням та передачею гуманістичних ідеалів, гуманності, симпатії та співчуття як найважливіші соціальні установки до кожної соціальної групи з рядом найважливіших проблемам.

Важливо зазначити, що соціокультурна діяльність є одним із ресурсів, що використовується для формування державної соціальної політики, а не на основу підходу соціального забезпечення України, коли одержувачем соціального забезпечення та підтримки був лише одержувач і споживач деяких соціальних пільг та послуг, але не на основі мобілізації творчості та соціальної активності, соціально незахищені члени, які виконують свої обов'язки на відповідних умовах, передбачених урядом. Прикладом такої соціальної